

Det evige øjeblik Ethvert fotografi har en enestående historie

Temperaturen er 41 grader Celsius, den fugtige tropiske luft er tyk af støv og aske, som sætter sig i mit klistrede hår, i mit svedige ansigt, i mit tørre svælg og i mit gennemvædede tøj, som jeg for længst har opgivet at holde bare nogenlunde rent.

Den ramme stank af udefinerbar blandet herkomst torturerer næseborene. En bedaget, skarpladt Kalashnikov med revnet kolbe dingler fra en visse gren, klar til at blive brugt, hvis nabostammen angriber igen. Larmen fra de mange langhornede køer som er Mundaristammens eneste eksistensgrundlag er øredøvende. Der hersker en på samme tid rolig, men anspændt og kaotisk stemning. Alle er på vagt.

Midt i dette inferno sidder en smuk kvinde svøbt i et laset stykke stof med små røde prikker. Hun observerer mig nysgerrigt i absolut stilhed tilsyneladende uden at sanse de mange fluer, som sværmer om hendes øjne, næse og mund.

Vores blikke mødes og hendes kridhvide tandsæt åbenbares i et stort smil. Uden helt at vide hvorfor giver jeg hende mit kamera, og hun tager som det mest naturlige et foto af mig. Hun vender forsigtigt kameraet om på en både uventet og usædvanlig raffineret, feminin facon og ser fotografiet.

Dét øjeblik er uvurderligt - Hendes spontane reaktion er helt ubeskrivelig smuk. Glæden ved fotografiet forplanter sig i et stort grin og en høj latter, som ikke vil forstumme.

Vi mødtes tilfældigt. Vi taler ikke samme sprog og vi ser formentlig aldrig hinanden igen, men to mennesker og to kulturer mødes i et kort fælles øjeblik forevigtet i fotografiet. Et øjeblik, som jeg aldrig glemmer.

Jeg fortæller de ofte overraskende historier bag nogle af mine bedste fotografier udgivet i min bog "201 øjeblikke - Fotograferet og kommenteret af Jan Tvernø"

